



# Náš mečíkář 3/1970

Vydává  
Odbor mečíkářů  
a ostatních  
cibulovin

při OV ČSOZS  
v Novém Jičíně



N á š m e č í k á ř

č í s l o 1

březen 1970

O b s a h :

- 1./ Do druhého roku - př.Hruška, Zašová
- 2./ Rozmnožování mečíků - př.Alinče, Hodslavice
- 3./ Naše soutěž - redakce
- 4./ Sklizeň mečíků - př.Pitr, Mořkov
- 5./ Moje zkušenosti - Antal, Vrbno
- 6./ Jak obstarat nové druhy - Alinče, Hodslavice
- 7./ Návrh k přemýšlení - redakce
- 8./ Burza
- 9./ Seznam členů



## Do druhého roku milovníků mečků

Vážení přátelé, uplynul první rok, kdy několik milovníků mečků se dalo dohromady, aby se pokusilo sjednotit všechny tyto milovníky u nás v republice a ustavit kroužek, který by vydával svůj časopis a informoval nás o naší zájmové činnosti. Když hodnotíme tuto činnost v uplynulém roce, vidíme, že naše myšlenka byla správná a našla ohlas u široké zahrádkářské veřejnosti. Z prvních osmi nadšenců jsme se rozrostli na organizaci o 35 členech. Těší nás, že se mezi nás přihlásil přítel Jindříšek, známý šlechtitel mečků ze Šlechtitelské stanice v Heřmanově Městci, známý mečíkář př.Hajdůšek z Frydku Místku a další, jejichž seznam je v dnešním prvním čísle druhého ročníku zveřejněn. Co nás na naší práci nejvíce těší je, že naši členové se chtějí rozdělit o své získané zkušenosti a zasílají nám své příspěvky, které budeme postupně uveřejňovat. První ročník byl souhrnem příspěvků př.Alinče, Hrušky, Pítra, kteří stáli u zrodu časopisu "Náš mečíkář" a kteří se starali o jeho náplň. Kromě vydávání našeho časopisu, kde budeme uveřejňovat různé články, měl by se stát také burzou našich členů, kteří by nabízeli své výpěstky na výměnu nebo prodej, jak mečků, tak i tulipánů i jiných cibulovin a hlíz.

Dále bychom chtěli navázat úzkou spoluprací s Obchodem a zeleninou, který dováží tyto druhy ze zahraničí, aby se přednostně dostaly mezi naše členy. Možná, že i Vy budete mít své rady a připomínky. Prosíme zašlete nám je, abychom je mohli uplatnit ve prospěch všech našich členů a tak tuto naši krásnou zálibu co nejvíce rozšířit mezi ostatní zahrádkáře.

Za redakci "Náš mečíkář"  
Jar.Hruška

## Rozmnožování mečků pomocí brutu

Jaro se kvapem blíží a my se připravujeme na novou mečíkovou sezonu. Je nutno, abychom si v "Našem mečíkáři" řekli o tom, jak rozmnožovat mečíky brutem a jak uchovat zdravý porost po mnoho let. Př.Václav Kadlec z Nemilan mi půjčil velmi hezké a nadměru poučné pojednání, které napsal př.J.Howard Cook z Corningu, New York a které jsem přeložil z angličtiny, aby se jim všichni mohli řídit.

Nešťastným faktem je, že mečíky, které jsou pěstovány a oblíbeny tak mnohými fanoušky, bývají stíhány četnými chorobami. Ovšem horší je, že všichni většinu nemocí si zavínají samotní pěstitelé.



U nás v Americe velkopěstitelé používají mnohé chemické prostředky, aby si kultury udržovali zdravé - žel tato opatření se nedají použít pro zahradkáře. A protože já patřím k malým pěstitelům, chci tyto řádky věnovat nyní jim.

Obvykle takový malý zahradkář je nucen sadit na své zahrádce mečíky rok co rok na stejné místo. I když ví, že toto není správné, má obvykle před sebou jen dvě možnosti buďto se přestěhovat, nebo se vzdát pěstování mečíků.

Přesto někteří pěstitelé s úspěchem pěstovali u nás v téže zahradě až po 15 let i déle mečíky a stále v poměrně dobrém stavu. Jak to dělali? Přísný způsob selekce při rozmnožování, tak zní odpověď na otázku.

**SELEKČNÍ - VÝBĚROVÉ ROZMNOŽOVÁNÍ** není snadná věc. Žádá si velmi pečlivé porovnání a nemilosrdné ničení všech rostlin a cibulí, které vypadají podezřele, bez ohledu na to, co to stojí. Po celý rok je třeba pečlivě sdělovat všechny příznaky nemocí a tyto nesmějí být podceňovány. Když se některý pozemek nakazil mečíkovými chorobami, je pochybné, že by ještě někdy mohl dávat zdravou sadbu i když staré cibule zde mohou být ještě stále pěstovány s určitou mírou úspěchů. Brut a menší cibulky, které jsou sázeny těsněji, budou mít již značné potíže. Radím Vám toto: obstarajte si kousek země kdekoliv, kde po dobu 6 - 8 let nebyly pěstovány mečíky, rajčata, brambory nebo jahody. Vyvarujte se také sazení tam, kde byly plazivé rostliny z čeledi okurkovitých, luštěniny, nebo příbuzné rostliny s mečíky.

Obstarejte si mladou sadbu a dejte přednost středním velikostem cibulí (dvě, tři, čtyři), neboť největší cibule (gigant, jena) dávají málo pacibulek. Sadbu si obstarajte za spolehlivého pramene. Neberte si žádné výprodejní šmejd - kolekce, nebo to co váš přítel vyhazuje a pod. Pamatujte, že je nutno rozšiřovat jen zdravou sadbu a proto pro začátek pěstování si pořídte jen takovou.

Cibule sázejte mělko, nikdy ne hlouběji než 10 cm (čtyři palce) a na vzdálenost 20-25 cm (8-10 palců). Řády oddělujte alespoň 28 palců - t.j. 75 cm od sebe - když chcete sázet třeba po let mečíky stále na jedno a totéž místo.

Během růstové sezony pečlivě sledujte svou mečíkovou kulturu a vytrhávejte a ničte rostliny, které jsou nějak odbarvené, nebo mají páskovitě žilkované listy, stejně tak jako rostliny, které se velmi zpomalují v růstu za ostatními. Podobně je nutno ničit i rostliny, které z cibulky nejprve vypučely vzhůru a pak svůj růst kruhovitě zatáčejí do boku. To značí, že cibule je po jedné straně zkažená.

Také různé druhy hmyzu jsou známé tím, že přenášejí některé nemoci mečíků a proto i v tomto směru je nutná kontrola.



Při používání chemických postřiků používejte jen takové koncentrace, jaká je uvedena v návodu, neboť silnější může způsobit popálení listů a je to jako byste s dvornou úklonou otvírali cesty ke všem hloubvitým infekcím.

Když se klasy otvírají, je nutno kontrolovat všechny žádoucí charakteristiky u rostlin, jako je čisté, zelené listoví, přímost a rozpětí, stopky, květná řada, počet pupenů, počet květů otevřených a náležité sformování a rozmístění květů.

JASNÁ, ZÁŘIVÁ barva je to nejpodstatnější, neboť tyto znaky označují rostlinu zdravou. Barva pokažená, její tupost a blátivost, žihání a skvrny, které se normálně u takové sorty nejeví, značí nedostatek zdraví nebo i virusovou chorobu.

Pro rozmnožování si označte jen ty rostliny, které mají většinou dobré vlastnosti. Ve svém posuzování buďte co nejpřísněji a označujte jen zdravé exempláře. Sázíte-li po několika kusech od každé sorty, stane se, že budete mít jen málo z nich k označení. Pravděpodobně jen jednu nebo dvě, dokonce žádnou rostlinu. Přesto mějte na zřeteli kvalitu před kvantitou.

Pacibulky od těchto vybraných (selektovaných) rostlin jsou vaší základní sadbou. Nemíchejte tyto se žádnou jinou, bez ohledu na zdroj. Když jste měli štěstí a vybrali jste více než jednu zdravou rostlinu, uschovejte cibuli i s brutem pohromadě v jednom sáčku a další samostatně v dalších sáčkách a to proto, když se Vám na skládce cibule zkaží, abyste zničili i brut. Tak nejlépe vybíráme (selektujeme) zdravé rostliny.

Ačkoliv různí pěstitelé mají již svůj oblíbený způsob, jak mečíky pěstovat z brutů, podávám několik návrhů, které po několik let byly úspěšné.

Asi šest týdnů před sázením překontrolovat všechny pacibulky a vyloučit všechny se skvrnitou, podezřele zbarvenou či polámanou slupkou. Brut, který má jen část slupky, nebo je zcela bez a je i veliký svádí k výsadbě - člověče varuj se! Tento je jen pastí pro hloupé. Totéž se týká všeho brutu který má malou kulatou díрку ve slupce.

Když jste takto přebrali a překontrolovali pacibulky, můžeme je oloupat a při tom znovu překontrolovat. Musíme loupat opatrně, neboť poškozený brut zhnije. Mnozí pěstitelé toto dělají i kapesním nožem.

Když chci, aby velmi brzy rostly, tak asi 4 týdny před výsadbou ven je lehce navlhčím a zabalím do velmi lehkého plastického sáčku. Kdybyste je potom nechali zaschnout, výsledek by byl velmi žalostný. Do určené doby sázení jsou již pacibulky naklíčené a tím mají delší růstovou dobu. (Kdo v tom však nemá zkušenosti, zvláště u drahých sort, tak ať to raději nedělá). Jelikož další pěstování brutu je již každému mečíkáři známé, cítím, že je zcela zbytečné, abych to do všech detailů popisoval.



(Mr. J. Howard Cook tu již pomalu končí článek celkovým shrnutím - my však přece jen cítíme potřebu popsat to další pěstování brutů a tak tady pod čarou bude o tom vsuvka překladatele.)

#### Pěstování mečíků z brutů

---

Brut začneme sázet podle počasí a podle povahy vašeho kraje. V oblastech teplejších začneme sázet dřív, asi v polovině dubna, v oblastech drsnějších až počátkem května v tom případě, že je sázíme do volné půdy na záhon. Sázíme-li je do pařeniště můžeme začít o měsíc dřív. Sázíme-li brut přímo na záhon, vybereme pro něj slunné místo, dobře vyhnojené a prokypřené. Sázíme je do řádků 12-15 cm od sebe vzdálených a asi 2-3 cm od sebe - podle velikosti brutu, do rýžek, nejvíce 2 cm hluboko podle kvality půdy.

Po měsíci při dobrém zalévání nám brut vzhází, odstraňujeme plevel a podle potřeby kypříme půdu. Asi 3 až 4 x přihnojujeme rozmočenými kuřinci, kravinci či jiným hnojem, který necháme dobře zkvasit. Rozředěným roztokem s přidáním umělých hnojiv, např. Cereritu je přihnojujeme mezi řádky.

Vzrostlé cibulky z tohoto brutu vykopávají se v době od začátku asi do poloviny října, protože tyto nám na skládce dobře a rychle prosychají. V létech kdy je podzim velmi mokrá, doporučuje se cibule vymýt a sušit velmi rychle. V bezmrazé místnosti nám obvykle i bez topení brzy dobře vyschnou. Očišťování cibulí od kořenů je jistě dobře známá věc. U nás sklízíme obvykle hlízy o velikosti 2-2,5 cm, u některých druhů i větší, ale nové pacibulky se většinou pro množení neužívají, neboť pro svou drobnost špatně vscházejí.

Daleko lepších výsledků dosáhneme při pěstování mečíků z brutu, vysejeme-li je asi o měsíc dříve do pařeniště a tam je s náležitou péčí pěstujeme. Naši pokročilejší mečíkoví fanoušci tento způsob užívají při pěstování nových a drahých druhů, které chtějí rychle rozmnožit. Velká část rostlin z tohoto pěstování přichází ještě v témže roce do květu a hlízy, které sklízíme na podzim jsou mnohem větší okolo 3 cm, ale potěšitelně, že většina brutu je nejlepší kvality a tudíž v příštím roce schopna výsevu.

Objednáme-li z Ameriky nějakou novinku a zaplatíme za 5 brutů Dolar, na podzim sklízíme pět velkých cibulí, které bychom na jaře museli koupit za 10 dolarů. K tomu nějaké brutu, možná zase za 10 dolarů, takže nám dá 1 dolar 20 dolarů a to se dá nazvat dobrou sklizní. Druhým rokem můžeme mít z této hrstky již i 50 cibulí - a toto jistě mluví tím nejvýmluvnějším způsobem.



Boháčem se ovšem z toho nikdo nestane, neboť druhým a třetím rokem tato novinka sestárne v Americe a její cena značně poklesne, ale přesto, používání pařeniště při tomto rozmnožování je velmi výhodné. Každý pokročilý fanoušek by si měl zřídit i sebemenší pařeniště, ve kterém by se prvním rokem naučil pěstovat salát pro zaučení a druhým rokem by již směle mohl pěstovat mečíky. Pařeniště to není žádná věda, ale žádá si pozornost trošku zkušenosti a cit. O stavbě pařenišť se dočtete v každé zahradkářské knize nebo časopise.

Tím překladatel končí a dává opět slovo americkému pěstiteli Mr. J. Howardu Cookovi.

- - - - -

V prvé půli článku jsme si řekli, že je třeba sklízet brut jen z výhradně zdravých rostlin, vybírat z tohoto množství jen skutečně zdravé jedince (bruty) s bystrozrakostí sledovat vývoj každé rostliny a ihned ničit zase se náhodně objevující nemocné exempláře, aby porost byl zcela zdrav.

JE MÝM PEVNÝM PŘESVĚDČENÍM, ŽE VĚTŠINA NEMOCÍ SE NÁM UHNÍZDÍ V ZAHRADĚ A ROZŠIŘUJE SE V KULTURE PRÁVĚ BEZSTAROSTNÝM A NEPEČLIVÝM ROZMNOŽOVÁNÍM MEČÍKŮ PACIBULKAMI !

Tady je ještě několik chyb, kterých se dopouštějí někdy jak zkušení, tak i nezkušení pěstitelé:

1. Pěstování v nízkých, špatně drenážovaných místech. Slechtitel Gove říká: Mečík nemá rád nohy v močále.
2. Přehuštění sadby, sázení příliš blízko k jiným rostlinám nebo budovám, které obvykle omezují ventilaci.
3. Nadměrné užívání dusičnaných hnojiv.
4. Ačkoliv nikdo nemá moc omezovat deště, malé cibule a pacibulky budou lepší kvality, když je<sup>ně</sup> budeme příliš zalévat od středu sezony do sklizně.
5. Je nutno vykopávat dříve než začne studené a vlhké počasí. Doporučujeme praní a rychlé sušení.



Vím, že mnozí z vás si myslíte, že všechna tato opatření jsou blížnivě nepotřebnou prací a mařením času. Neméně mohu vás ujistit, že většina mečíkových nemocí může být takovou provencí omezena nebo nemocem předejete. Málo nemocí, které si v zahradě rozšíříme se dá léčit.

Tento článek pana Cooka je tak závažný, že si neodpustíme ještě jednu poznámku. Co ale my tak často děláme? Děláním to já, a se stejnou lehkomyšlností to dělají i jiní fanoušci.

Jde o toto: Loni jsem nasadil např. pět cibulí sorty Christine. Tato už dosti známá sorta je barvy živě růžové s bílým okem, nádherně zkadeřená, se silnými petály a s květy skoro jako orchideje. Náchylná ale k virose. Z těch pěti cibulí mi narostle pět rostlin, z nichž tři kvetly krásně a dvě rostliny měly petály žíhané bílými čárečkami - virosa. Člověk by měl ty dvě rostliny vytrhat a zničit, nebo aspoň nějak označit a na podzim zničit. Člověk je stále v nějakém shonu, s lehkomyšlností a přiznejme si to i s takovým povrchním lajdáctvím to necháme tak. Na podzim všechno vykopeme, cibule i s brutem nacházíme do krabice a po usušení uskladníme.

Přečte si tenhle článek, nejraději bychom si nepochlavovali. Těd v zimě mám krabici s úrodou Christine v rukou a svědomí mě žere: Co s tím? Vždyť teď na cibulích ani na brutu neznám, které jsou virosou napadeny. A tak to budu sázet? I ten brut? Hrom, aby to spral!

Sedím s krabicí v ruce a mám vztek. Na koho? No na sebe přec. Co by mi teď řekl Mr. Howard Cook? Asi tohle:

**ČLOVĚČE**, v kamech máš zatopeno, přilož tam ještě trochu uhlí - a pak celý obsah krabice tam vhod!

- ale hrome, vždyť je to nová a drahá odruda - vždyť to je škoda!
- ale jeno udělej a kup si od té odrudy novou zdravou sadbu,
- ale prosím vás kde? Vždyť moji přátelé to dělají stejně bezstarostně a blbě jako já - vždyť jsem to viděl nejednou při návštěvě jejich zahrádek.

Mr. Howard Cook by nad námi zalomil rukama a vzkřikl žalostně: Přátelé, přátelé - takhle to dělat nemůžeme, kam by jste s tím propámbička přišli, vždyť ty vaše zahrady by byly zaneilouho spoušť - morová oblast všech nejhorších chorob. Vždyť i na tu virosu jsme s naší apotekou krátek a smutné by nad námi kýval hlavou.

Tak tedy milí přátelé - my si musíme řídit, že již to tak blbě dělat nebudeme. Tenhle článek pana Cooka si budeme často číst, a co je nejdůležitější, budeme se podle jeho rad řídit. Vidíte?! Ach jo .....



## Naše soutěž

---

Abychom podnítili živý a aktivní zájem o zlepšování obsahu, rozhodli jsme se tek trochu podle příkladu Buletinu Severo americké Mečikářské společnosti vyhlásit také něco jako Symposium, ovšem v mnohem menším měřítku (u nás v ČSR není zajisté tolik mečikářů jako v Americe).

Naše soutěž bude mít tyto podmínky : Každý čtenář nechť nám oznámí, které druhy mečíků považuje za nejlepší to je, které se mu nejlépe líbí, jak co do krásy, tak i zdravého a dobrého růstu.

Byli bychom rádi, kdyby se této soutěže pokud možno všichni čtenáři zúčastnili a vyjmenovali nám každý 10 sort, které si nejvíce oblíbil. Je lhostejné, jde-li o novinky nebo i sorty starší. Mezi čtenáře, kteří nám pošlou své hodnocení, vylosujeme 3 knihy.

Jakmile dostaneme vaše hodnocení, spočítáme, které odrudy byly nejčastěji hodnoceny jako nejlepší a pak v článku, který bude mít třeba název: Vyhodnocení nejoblíbenějších druhů mečíků v ČSR - tam všechny vyhodnocené sorty uvedeme.

Toto vyhodnocení bude jistě zajímavé a ukáže nám všem, které sorty, pokud jde o krásu i odolnost, jsou vhodné u nás k největšímu rozšíření. Až budete psát své vyhodnocení, můžete připsat i nějaké vaše zkušenosti, případně připomínky, jak by bylo v rámci finančních možností náš časopis zlepšit.

Byli bychom rádi, aby pokud možno se zúčastnili naší soutěže všichni čtenáři. Toto hodnocení nám pošlete nejraději nejpozději do konce dubna 1970.

## Sklizeň mečíků v roce 1969

---

Hodnotíme-li počasí v průběhu vegetace mečíků v roce 1969, nebylo zrovna pro vývoj mečíků příznivé, zejména v době kvetení a to hlavně v Severomoravském kraji, což se konečně projevilo i na jednotlivých exponátech na výstavách, ať už to bylo v Ostravě, Zašové či jinde. Počasí bylo poměrně chladné a deštivé a zdálo se, že i období sklizně mečíků nebude jinde a byly velké obavy z nebezpečí zamoření houbovými chorobami, což se projevilo už v samotných porostech, zvláště u méně odolných odrůd. Můžeme však s potěšením říci, že pozdní léto a začátek podzimu částečně nahradil to, co právě léto pokazilo. Celkem suchý a teplý podzim zamezil další rozšiřování houbových chorob a mečíky celkem dobře dozrály a i sklizeň probíhala uspokojivě.



Někteří pěstitelé si však přesto ztěžují na neuspokojivou kvalitu sklizených hlíz, které jsou napadány hnilobou. V těchto případech půjde pravděpodobně o pozdní sklizeň hlíz, k čemuž spoustu pěstitelů lákalo pěkné počasí a tito pravděpodobně zapoměli, že pozdní sklizeň je vždycky nebezpečnější, neboť zárodky chorob, které během vegetace bujely, na listech se pomalu ale jistě stěhují do podzemí, kde mohou ulpět na skupkách hlíz a pak napadají samotnou hlízu, zvláště mají-li k tomu vhodné prostředí.

Počátek sklizně hlíz mečíků nám dobře signalizuje počínající zasychání kořínku. Jistě je všem dobře známo, že kořen roste do délky a že živiny přijímá právě svým koncem, tak zvanými vlásečnicemi. Jakmile vlásečnice přestanou růst, začíná jejich přirozené zasychání, čímž mečík zastavuje růst a to je také vhodná doba ke sklizni. V této době jsou listy mečíků ještě zelené, nanejvýš začínají žloutnout jejich koncečky, ale již nemusíme mít obavy, že bychom sklizeň neprováděli příliš brzo. Sklizené mečíky nutno co nejdříve dobře vysušit na suchém a teplém místě se stálou výměnou čerstvého vzduchu. Rovněž nezapomínáme na ošetření hlíz některým přípravkem, zamezujícím růstu houbových chorob.

Jan P i t r

Mořkov

#### Moje zkušenosti s pěstováním mečíků

-----

Rád porovnávám různé metody pěstitelů, ať se jedná o přípravu půdy, stříkání či ošetřování a pod. Z mnoha návodů si každý, třeba začátečník má převzít něco dobrého a i já o své zkušenosti se rád podělím o to, co se minejlépe osvědčilo. Mám to o to horší, že pěstování mečíků, zvláště podzimních a choulostivějších odrůd v naší horské oblasti je velmi náročné.

Předem bych rád upozornil, že pěstování bez větších ztrát je možné jen tehdy, když pěstitel se ohlédne po dobrém nářadí, má vlastní stříkačku, chemické přípravky a chuť do práce. Pak při pohledu na tyto krásné a zdravé květy se přesvědčí, že co rostlině dával, to se mu vrací zpět.

Opřípravě půdy bylo toho napsáno již hodně a já ještě něco přidám. Předem musím upozornit na jeden pokus, který provádím. Po dobu pěti let na stejném záhonu, který je 15 m dlouhý a 1,20 m široký, sázím hlízy mečíků, určených jen k pohledu na plné květenství a zatím jsem překvapen, že nemám větší ztráty a hlízy zůstávají pěkné a zdravé a jsou jen s menším počtem brutu.



Ošetřování tohoto prostoru provádím tak, že půdu dobře proryji a proleji dobrým výluhem slepičího trusu v poměru 3:10, rozhodím 1/2 kg cereritu a na povrch rozhodím 3 cm vrstvu hlíny vyvezené ze skleníku. Postřik a ošetřování provádím stejně jako u standardních odrůd.

Půdu pro standardní odrůdy připravuji podobně, až na to, že poměr zákvasu je jen 2:10 a na záhony rozhodím čistou rašelinu. Sázím jen po jahodách a zelenině. Po hrachu a bramborách doporučuji sázet jen v tom případě, že je zaručené řádné ošetření. Po cibuli a česneku sázím až po 3 letech.

Před sázením půsu je projezd kypřičem a uhrabu. K sázení používám sazeče, výtvar vlastní výroby a fantazie. Díru před vsazením hlízy popráším suříkem (miniem) s trochou Ganacidu. Po vsazení u každé odrůdy zapichnu plíšek s číslem a toto číslo provází jednotlivé odrůdy až po sklizeň. Plíšky jsou z hliníku nebo smaltované.

Při vybírání hlízy hned opláchnu, zbavím zeminy a s celým kořenovým systémem i brutem ukládám do krabiček od nanukových dortů, které mají na spodu díry o 3 mm, malé jen proto, aby se mi nesmíchal brut, protože je ukládám na sebe do stejných bedniček od zeleniny. Bedničky pak dávám do dobře větrané boudy až do řádného proschnutí.

Čištění a třídění je časově náročné a proto nechávám tuto práci až na dobu, kdy je práce v zahradě již málo. Hlízy při čištění obnažím jen do poloviny a vkládám do misek nebo kelímků z plastických hmot (Plastinat - Tachov) s dírkama. Tyto kelímky vložím do mořicí lázně (2 stejné vaničky) s 0,5 % Novozir N 50 na 2 hodiny (lázeň teplá 45 až 50 stupňů) na okapání přeložím do stejné nádoby se sítí. Hlízy ukládám spodem nahoru, hned popráším sirným květem a Agronalem H v poměru 8:2 a uložím do regálu v chladné místnosti, zakryjí novinovým papírem a do 20 stupňů ziny nemá obavy ze zamrznutí. Ponechaná vrchní suknice chrání očko před zimou i před časným klíčením.

Brut třídím stejně pečlivě protože k vlastní výsadbě používám většinou hlíz vypěstovaných z brutu. Po vytrídění je vkládám do kelímku od jedlé sody z umělé hmoty s navrtanými dírkami. Na dvou stejných deskách mám přišroubovaná víčka s kelímky a po našroubování kelímku na víčka, ponořím do stejné lázně jako cibulky. Zatím co se jedna deska moří, jiná už je oškapaná. Pak kelímky odšroubují, nechám dosušit a bez zaprášení uložím.

Brut sázím o měsíc dříve (podle počasí) vlastně seji do 5 cm hlubokých ryh a půdu postřikám ihned po zasazení Gesagardem, abych se vyvaroval mnohým plevelům, které tento prostředek dokonale ničí a když řádky se vzejitým brutem je dobře vidět, tak je řádně vyčistím a pak záhony se již snadno ošetřují.



Poznámka autora: vlastním 250 odrůd a nových 50 dostanu. Rád bych navázal písemné spojení s pěstitelem, který by si chtěl jednotlivé druhy vyměnit nebo prodat.

Antal L U D V ÍK

Vrbno p. Prad.  
Myslivecká ul.

Jak si obstarat nové druhy mečíků ?

-----

Nadávno jsem dostal dopis od jednoho přítele, který píše: V "Našem mečíkáři" uvádíte spoustu jmen nejkrásnějších mečíků světa a na jiném místě uvádíte zase jiné druhy, ale nepíšete, kde je možno tyto odrůdy získat. Slibovali jste nám, že nám budete nápomocni v jejich získávání. Tak nám laskavě napiště, kde k těmto druhům můžeme přijít.

Nůže, většina těchto druhů se již u nás pěstuje a ti naši nejpokročilejší přátelé mečíkáři, již je Vám mohou prodat - ovšem velmi často jen ve formě cibulek. Myslíme si, že v našem kroužku sdružujeme většinou pokročilé mečíkáře, kteří mají zkušenosti s pěstováním mečíků z brutu, tak si myslíme, že i brut Vám přijde vhod. Novinky, které k nám přicházejí nejsou ještě tak namnoženy, aby je mohl každý mečíkář dostat tolik, kolik by si přál a to jen v hlízách.

My mečíkáři jsme jen zahradkáři, kteří na malém kousku půdy pěstují své oblíbené květiny a tak většina vlastní jen malé množství od jednotlivých druhů. To je nutno mít na zřeteli.

V tomto čísle uvádíme seznam našich členů. Když budete psát na nějakou z uvedených adres, bude lépe, když pošlete seznam Vašich odrůd a to tak, že je seřadíte pod sebe abecedně. Např. Abu Hasan, ALEGRO, ALFRED NOBEL, BLUE SMOKE, CANILLE, DIDO atd... Piště ta jména pod sebe, aby byl dokonalý přehled. Abyste měl záruku odpovědi, přiložte i známku na odpověď. Každý dotazovaný Vám již nic nebude moci nabídnout, vrátí vám Váš seznam se zprávou a tento můžete použít vícekrát. Po přečtení vašeho seznamu Vám nabídne nebo pošle scházející druhy v cibulkách nebo brutu.

Chci Vás upozornit, že cena některých druhů se pohybuje velmi vysoko. Mečíkáři, kteří objednávají novinky z Ameriky platí za 1 cibuli až 4 dolary. Za 10 brutů téže odrůdy platí rovněž 4 dolary, to značí, že i brut je poměrně drahý.

Uvádím cenu jen pro Vaši informaci, abyste nebyli překvapeni, když dostanete zcela malý balíček a bude dost drahý. Proto uveďte i sumu, kterou jste ochotni za mečíky dát. Nemyslete si, že ten, který Vám prodá nějaké mečíky, že na tom zbohatne, neboť musí kolikrát sáhnout do své peněženky hodně hluboko, aby uspokojil svého koníčka.



Poznámka redakce: Členové pošlete nám seznam našich druhů, kterých máte dostatek, abychom je uveřejnili v našem časopise, aby se zájemci mohli u vás hlásit.

Závěrem bych chtěl upozornit, že nikdo z nás ještě nebude brát prodávat tak draze, aby si jej nemohl koupit i zájemce s velmi malým finančním příjmem.

V. A l i n ě

Hodslavice

### N á v r h k přemýšlení

-----

Myslím, že by nebylo na závadu uvažovat i o tom, zda by v rámci organizace nemohla vzniknout sekce šlechtitelů - anaterů. Mám dojem že americké patentované mečíky, jak my jim říkáme jsou výsledkem šlechtění členů této organizace. Jistě by se v naší organizaci pro tento jistě záslužný zájem našlo více zájemců, kteří by se pochlubili svými semenáči. Případně by mohla být ustavena komise pro hodnocení a při kladném hodnocení pro přijetí této odrůdy v rámci naší organizace, jež by dal člen jež tuto odrůdu vyšlechtil pojmenování atd.

A. H a j d u š e k

Místek

Prosíme proto naše čtenáře, kteří by uznali za vhodné k tomuto návrhu se vyjádřit, nechtě nám své připomínky pošlou v čase co nejkratším.

R e d a k c e

### B u r z a :

-----

1. Prodám ze svých pěst.přebytků hlízy Amerických i Holandských mečíků. Seznam zašlu na požádání. Koupím druhy: La Corona, Prestige, Tropic Seeaz a L,Amur.

Petráček F. Libkovice, p+Krabčice  
okr.: Litoměřice

2. Sháním třeba i jen po několika brutech od sort: Apex, Ares, Areta, Apricot Glow, Hit o Honey, Bridal Weil, Carmine Beauty, Donald Duck, Eternal City, Gypsy Girl, Hoax, January, Kiss, Waltz, Perosi, Polaris, Pinkie, Sugar Plum, Topoline, Torchlight, Trance a White Friendship.  
Nemusí být všechny ty sorty aspoň několik. Naproti může poslat svoje sorty jejichž seznam pošlu.

Vlad.Alinče, Hodslavice 80  
okr.: Nový Jičín



S e z n a m členů odborů mečíkářů při OV ČSOZS Nový Jičín

---

Jméno:	bydliště	okres	poznámka
Borovský Karel	Libhošť 238	Nový Jičín	
Hanzelka Rudolf	Libhošť 330	Nový Jičín	
Stáňa Jan	Frenštát p.R. Horní 209	Nový Jičín	
Pítr Jan	Mořkov 102	Nový Jičín	
Wagner Josef	Nový Jičín Janáčkovy sady	Nový Jičín	
Bajar Václav	Val.Meziříčí Smetanova 21	Vsetín	
Kladiva Antonín	Hodslavice 87	Nový Jičín	možn.výměny hlíz
Stehno Bohuslav	Polička Jiráskova 608	Svitavy	
Hruška Jaroslav	Zašová 172	Vsetín	
Říha Bedřich	Kunín 263	Nový Jičín	
Babinec Emil	Vlčovice 98	Nový Jičín	
Horák Polykart	Suchdol n.O. MNV	Nový Jičín	možn.výměny hlíz
Havlík Jan Ing.	Vsetín Rybníky 1770	Vsetín	
Kadlec Václav	Nemilany 58	Olešnice	možn.výměny hlíz
Prosecký Josef	Věcov 9	Žďár n.Sáz.	
Škarabel Josef	Opava Nám.republ.13	Opava	
Petráček František	Libkovic 29 p.Krabčice	Litoměřice	
Novotný Ladislav	Brno-Maloměřice Obřanská 107	Brno	
Krumpoch Vladimír	Liptál 314	Vsetín	
Mikšík Jan	Liptál 108	Vsetín	
Bařina Jindřich	Ludgeřovice 486	Opava	
Holiš Jindřich	Zubří 703	Vsetín	
Šrámek Ludvík	Klokočůvek 14 p.Jakubčovice	Nový Jičín	
Hajdušek Arnošt	Místek Palackého 129	Místek	možn.výměny hlíz
Karásek Karel	Měst.Králové 730	Nymburk	
Kratochvíl Frant.	Mečeříš	Mladá Boleslav	



Vrána Jan	Věšky 34 p. Vikoš	Přerov	možn.výměny hlíz
Antal Ludvík	Vrbno p.hrad. Myslivecká 165	Bruntál	- " -
Ropek Miroslav	Hrušová 73	Ústí n.Orl.	- " -
Rýznar Leonard	Hulín Gottwaldova 827	Kroměříž	
Chytil Karel	Praha 7 Kamenická 17	Praha	možn.výměny hlíz
Jindříšek Jar.	Hěřmanův Městec 31/III	Chrudim	možn.zakoupení hlíz
Kamínek Jaroslav	Božice 297	Znojmo	

33 článek